

Aleg 289

Sprawozdanie

Komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie ustawy wodociągowej dla miasta Przemyśla.

Wysoki Sejmie!

Na podstawie sprawozdania Wydziału krajowego z 14. października 1910 L. 120.128 przedłożyła Komisya gminna sprawozdanie z 9. listopada 1910 roku L. 7.874/1910 projekt ustawy wodociągowej dla miasta Przemyśla.

O tem sprawozdaniu Wysoki Sejm nie powziął żadnej uchwały, a prezydium Namiestnictwa udzieliło wspomniany projekt c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych, które reskryptem z 4. lipca 1911 L. 48.085 poczyniło uwagi dotyczące wyraźnego unormowania ilości wody, t. j. 50 litrów przyznanej każdemu mieszkańcowi na dobę bez opłaty i ścisłego określenia prawa regresu właścicieli realności do swych lokatorów z tytułu uiszczanych za nich opłat.

Ponadto zażądało c. k. Ministerstwo zmiany czasokresu poboru podatku wodociągowego z 50 do 10 lat.

Rada miejska w Przemyślu zastosowała się do żądań Ministerstwa z wyjątkiem ograniczenia czasokresu poboru podatku wodociągowego, którego nie przyjęła ze względów zasadniczych, uznanych za słuszne przez Komisję gminną w powołanem sprawozdaniu z 9. listopada 1910.

Zaznaczyć tu należy, że gdy projekt wodociągu opracowany jeszcze w r. 1907 nie czynił zadość potrzebom wzrastającego w międzyczasie miasta i gdy wskutek znacznej zwyżki cen robocizny i materiałów pierwotnie preliminowana na budowę wodociągu kwota 2,600.000 koron okazała się niewystarczającą, gmina miasta Przemyśla zarządziła wypracowanie nowego projektu i kosztorysu, według którego koszta wyniosą 3,000.000 koron. Tak, jak w pierwotnej ustawie na pokrycie kosztów, rat amortyzacyjnych i kosztów ruchu ma posłużyć podatek gminny w wysokości 7%.

Rata amortyzacyjna od zaciągnięć się mającej pożyczki 3,000.000 koron	
wyniesie	150.000 K
koszta zaś ruchu około	135.000 „
do pokrycia przeto będzie roczny wydatek	285.000 K

Gdy wedle wykazu urzędowego suma czynszów w roku 1914	
wynosi	3,858.716 K
przeto 7% podatek wodociągowy wyniesie okrągło	270.000 „
w porównaniu przeto z wydatkami	285.000 „
okazywałby się jeszcze brak	15.000 K

Brak znajdzie z łatwością najzupełniejsze pokrycie w przewidzianym w §. 5. b) c) projektu ustawy dochodzie z opłat za wodę pobraną do zakładów publicznych jak: koszar, urzędów i t. p., oraz na cele budowlane i przemysłowe, tudzież w dochodzie z opłat za zużycie wody ponad zapłaconą podatkiem ilość.

Komisya gminna rozpatrzywszy ponownie przedłożenie Wydziału krajowego i powołując się na motywa zawarte w powołanem pierwotnem sprawozdaniu, wnosi zgodnie ze sprawozdaniem Wydziału krajowego:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

załączony projekt ustawy.

Przewodniczący:

Jędrzejowicz.

Sprawozdawca:

Sare.

Ustawa

z dnia o obowiązku właścicieli domów w król. woln. mieście Przemyślu połączenia swoich domów z miejskim wodociągiem, tudzież o zezwoleniu gminie król. woln. m. Przemyśla na pobór podatku gminnego od czynszów najmu i opłat gminnych na urządzenie i utrzymanie miejskiego wodociągu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Każdy właściciel domu, położonego w obrębie gminy król. woln. m. Przemyśla obowiązany jest po otwarciu miejskiego wodociągu w dotyczącej ulicy lub na dotyczącym placu połączyć dom swój z tym wodociągiem.

Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić podług przepisów regulaminu technicznego (§. 9.) i wykonane być może tylko przez osoby posiadające do tego uzdolnienie w myśl przepisów ustawy przemysłowej.

§. 2.

Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić najpóźniej w przeciągu dwóch lat po otwarciu wodociągu w odnośnej ulicy lub na odnośnym placu.

Jeżeli właściciel nie wykona tego połączenia w powyższym terminie, może gmina wykonać je na jego koszt i stratę. Domy, które powstaną dopiero po otwarciu wodociągu, mają być z nim połączone przed wydaniem konsensu na ich zamieszkanie lub użytkowanie.

§. 3.

Koszta doprowadzenia wody do wodociągu miejskiego aż do granicy realności ponosi gmina król. woln. m. Przemyśla,

koszta zaś dalszego połączenia i wewnętrznego urządzenia ponosi właściciel realności, gmina jednak wykonuje część tego połączenia od granicy realności aż do odległości jednego metra poza wodomierz na koszt właściciela. W domach, w którychby nie było wodomierzy, orzeknie Magistrat, jak daleko część tego połączenia od granicy realności gmina wykona na koszt właściciela.

§. 4.

Gdyby koszta urządzenia wodociągowego wewnątrz domu i połączenia z wodociągiem miejskim były w stosunku do wartości domu za wysokie, może Rada miejska uwolnić właściciela od obowiązku w §. 1. ust. 1. określonego, jeżeli dostateczne zaopatrzenie domu w zdrową wodę zapewnione jest z powodu bliskości studni publicznej wodociągowej.

Koloniom robotniczym i właścicielom domów o charakterze wiejskim, może Rada miejska zezwolić na urządzenie ich kosztem wspólnych studzien wodociągowych, zamiast łączenia poszczególnych domów z wodociągiem miejskim. W obu tych wypadkach obowiązek opłaty podatku wodociągowego pozostaje w mocy.

Przeciw omówionym w tym paragrafie uchwałom Rady miejskiej nie przysługuje prawo wnoszenia rekursu.

§. 5.

Na pokrycie kosztów urządzenia, utrzymania i administracji wodociągu miejskiego, tudzież ewentualnego rozszerzenia sieci rur wodociągowych, przysługuje gminie m. Przemysła prawo pobierania:

a) przez lat 50 począwszy od dnia oddania wodociągu na użytek publiczny w obrębie gminy podatku gminnego aż wysokości siedmiu procentów od zeznanego i przez władze sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej;

b) opłaty za spotrzebowanie wody w budynkach niepodlegających podatkowi domowo-czynszowemu, jak n. p. w budynkach rządowych, krajowych, miejskich, dworcach kolejowych itp., dalej na cele budowlane według ilości spotrzebowanej wody i ceny jednostkowej ustanowionej w taryfie;

c) opłaty za nadwyżkę zużytej wody do celów gospodarstwa domowego, t. j. do picia, gotowania, prania, czyszczenia, kąpieli itp. ponad 50 litrów na dobę i głowę;

d) opłaty za używanie wodomierzy.

Podatek gminny od czynszów jak a) i opłaty jak b) c) nie obciążają realności, które z powodu braku rur do studni

wodociągowych w ich pobliżu nie mogą z wodociągu korzystać, dopóki ten stan istnieje.

W wypadkach uwzględnienia godnych, może Rada miejska dla poszczególnych lokalności obniżyć wyjątkowo wysokość podatku wodociągowego (§. 5. a).

Odpisanie państwowego podatku domowo-czynszowego wskutek opróżnienia pomieszkania, pociąga za sobą odpisanie podatku gminnego jak a).

§. 6.

W granicach zakreślonych §. 5. a) i po uwzględnieniu dochodu z opłat (§. 5. b) i c) ma Rada miejska ustanowić co lat 3 wysokość gminnego podatku wodociągowego (§. 5. a).

§. 7.

Podatek gminny (§. 5. a), opłaty za używanie wody (§. 5. b) i c) i opłatę za używanie wodomierzy (§. 5. d) ponosić mają lokatorowie, względnie używający wody.

Właściciele realności, względnie uprawnieni zarządcy, winni imieniem gminy pobierać i uiszczać podatek gminny (§. 5. a) i odpowiadają gminie za ten podatek z prawem regresu do lokatorów.

Opłaty za używanie wody i wodomierzy (§. 5. b) c) d) ściągane będą wprost od pobierających wodę, lub od tych, na których żądanie zakład wodociągowy wody dostarcza.

Sposób uiszczania tego podatku i opłat określi regulamin.

§. 8.

Podatek gminny i opłaty wymierza i ściąga Magistrat przez organa gminne, w razie zaś nieuiszczania ich w terminie oznaczonym w regulaminie, ściągnięcie nastąpi albo po myśli §. 4. ces. rozporządzenia z 20. kwietnia 1854 Dz. u. p. Nr. 96 na podstawie wykazu zaległości, potwierdzonego przez władzę polityczną I. instancji, albo w drodze sądowej.

§. 9.

Regulamin techniczny (§. 1.), taryfa opłat (§. 5. b) i c), sposób uiszczania podatku gminnego i opłat (§. 7.) i w ogóle wszelkie rozporządzenia wykonawcze do niniejszej ustawy, jak również taryfę opłat za używanie wodomierzy (§. 5. d) uchwali Rada miejska; uchwała ta jednak wymaga do swej ważności zatwierdzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

W taki sam sposób może też nastąpić zmiana regulaminu, taryfy i rozporządzeń wykonawczych.

§. 10.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 11.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

